

Oysa Daha Yeni Doğdu Gün

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 11 Nisan 2015

İşte geldim ve gidiyorum
Susmalıyım, biliyorum
Yine de için için haykırırken
Biliyorum ki henüz çok erken.
Oysa daha yeni doğdu gün
Çok ama çok erken desem de
Biteviye himayesindeyim
Ne varsa haricimde,
Nazenin bir kelebek kadar
Naif düşlerim
Parsellenmiş olsa da zavallı benliğim.
Yıkıntı ertesi ne varsa elde kalan
Çok görmekse mubah olan
Neylerim bir başıma.

Güdümlünde, ininde o sefil düzeneğin
Bir tutam sevgi de mi çoktur
Reva gördüğün.
Neye meyledersem edeyim
Kıvrak nice hamlesi zihnimin
Peyder pey yol vermekteyim
Ne varsa hicap ettiğim.

Fitratımdaki o yoksunluk
Ki kerelerce hibeli o sıradanlığın
Yol yordam bilmez sıkılganlığı.
Mecburi bir istikamet oysa
Çökerken o baskın rehavet.
Issız ruhumun meftun
O tütsülenmiş düşleri
Hanidir engin hayallerin çaprazında
Ketum bir yadsımazlıkla
Çağırırken adımları.

Rengârenk güllerin dikenini

Yakarken canımı nezdinde.
Var oluşun hükümdarlığı
Kadar olağan ve durağan
Belli ki sazın mızrabı
Kadar nüktedan
Kerelerce fısıldarken,
Adam boyu dalgalar kadar
Nasıl da boğucu ve çığırkan.

Edilgen bir mefta adeta
O soğuk musalla taşında
Giderayak son yolculuğuna
Ötelenmiş bedeni fazlasıyla soğuk
Ve katı
Gözü pek bir ruhun
Adeta son çırpınışları.
Asil bir buzdağı oysa saklarken
Görünmez kütesinde
Kırık bir yüreğin akıttığı
O kanlı gözyaşı.
İçinde saklı bir ömürlük acı
Belli ki geç kalmışlığın tüm telaşı
Çoktan nihayete vardı varalı.